

■ ■ ■ IV. Pillanatképek ■

CSALIMESE

Öregapám furulyálgat
Bogarasi réten,
A tizenkét apostol
Ott vizitál éppen.
Azt lesi mind, mit sző a pók?
Pöndölhálót, pöndölhálót!

A halásznak kis halacska,
A vadásznak nagy kanmacska,
A gulyásnak bika csöke,
A csikósnak csődör töke,
A kanásznak szarbul ártány,
A juhásznak aranybárány!
Hajhó!
Pöndölháló, pöndölháló,
Magas égből alászálló!

Kicsi pöndöl olyan jószág,
Benne lakozik a jószág,
Aranybárány aranygyapja
Isten tudja, majd ki kapja?
Égre feljön csillag, hold, nap,
Csudálkoznak, csudálkoznak!
Báránycának göndör gyapja,
Kicsi pöndöl betakarja.
Hajhó!
Pöndölháló, pöndölháló,
Magas égből alászálló!

Kicsi pöndöl subám szőrén,
Égben táncol fényes vőfély!
Arcát pöndöl betakarja,
Szorít engem babám karja.
Dörg-villámlik veszedelem,
Harangodat félreverem.
Báránycának göndör gyapja,
Kicsi pöndöl nem takarja!
Hajhó!

Pöndöhláló, pöndöhláló,
Kisedekre rátaláló!

Öregapám furulyálgat
Bogarasi réten,
A tizenkét apostol
Ott vizitál éppen.
Azt lesi mind, ki ez a lány?
Öreganyám, öreganyám!
Derekán ring pöndöhláló,
Pók szötte azt napsugárból.

Tizenkét apostolok
Köszöntik őt szépen,
Tizenketten meghajolnak
Bogarasi réten.

Öregapám furulyálgat,
Subából vet puha ágyat,
Suba szárnya betakarja,
Puha vánkos lesz a karja,
Pöndöhlálót égre veti,
Aranyhalat fogjon neki!
Hajhó!
Pöndöhláló, pöndöhláló,
Istenáldás, ránk vigyázó!

2006. február 15.

GYÖNYÖRŰ ADVENTÜNK

Három fúrge macska elillan
Távoli ködökbe, viszi a hírt,
Kiseded születik minálunk,
Földet-lelket megújító,
Életünket aranyozó,
Picinyke megváltó,
Picinyke megváltó.
Karácsonyfám alá rakom

Gyerekkorom vatta barikáit,
Nagyanyám emléke figyel
Felhőfoltról, meg Fülöp kutyám
Kerüli újra Dengeleget.
Boldogan csahol a dombtetőn,
Látod, gazdám, eljön a karácsony,
Megtermett már a bokrok alján,
Virág képében születik szívünkbe,
S az égbolt csillagai közül
Három kedves macskaszempár
Figyeli örömünket: piciny
Szívecske dobbanását
Jóságos anyja
Teremtő szíve alatt.
Sorakoznak fehér báránycák,
Fontoskodó csacsik,
Tejgödölyék, borjacskák:
Leheletünk megőrzi
Megváltónkat, fölötte
Megállunk, jászlánál
Megteremtjük a melegséget,
Napnak hív sugarát,
Éjnek szép gyémántját,
Jöjj, kiseded, házunkba!
Bölcsőd megfaragta
Sok ezer őszöd, pólyád
Varrogatta sok öreganyád,
Elringat két dajkád,
Anyád két kezében
Táncolhat a lelked!

Most elültetem a fenyőt,
Alája helyezem hitem.
Batyumat kioldom,
Tovább már nem viszem.
Íme: megelétem világom.

2006. december 11.

NAPUNKKAL SZÜLETETT

Rigók füttyögnek reggelenként
Ablakom előtt s túlharsogják
A többi madárkát, friss levelek
Csodálkoznak ágak hegyén.
Indulok lassan, kezdődik a nap,
Bújik elő a fénysugár is
A Kopasz-hegy hajlatán.

Megyek ösvényünkön.
Már nem egyedül.
Többen vagyunk, apám,
Nyomodban járunk.
Egyel nőtt mögötted a sereg!

S dagad a rigó sárga tüdeje,
Cinkék, pintyek, tengelicék,
Vörösbegek, fecskék,
Szürkegyöngy verebek
Táncolnak azúr teremben.
És látjuk mind a gyerekecskét,
Napunkkal született, anyja
Égi jel jóra, tejecskét
Kínál áldott kebele.

Itt van otthonunk, fiam,
Tiszánknál, ajtónk kitárva,
Gyere be!

2007. május 10.

UNOKÁM KÖSZÖNTÉSE ÖREGAPIJÁNAK

Szíved szúr, ritmusa égnek
Fában évgyűrű repedések.
Valami dob bőre megfeszül
Rajtad. Pléh Krisztus hegedül
Keresztútnál, rozsdás szegek

Stimmelik idegrendszeredet.
Gyantapor hullik, akár a hó,
Csönddel mindent betakaró
Dunnát rak rád emlékezet.
Tiszád szeret. Tiszám szeret!
Vízen úszik pár vöcsök, pár sirály.
Szívedben szúr is, te vagy a király!

2008. december 27.

ÖRÖKSÉGÜL HAGYOM

Vak madár repül a napba,
Horizonton gyilokmarkolószó lelkem.
Kezdi nászi táncát hetéra hajnal,
Pengeti idegrendszeremen
Öregapám nótáját, s készakarva
Tépdesi a húrt, töri a vonót.
Hallani ködökből, *hol vót, hol nem vót.*

Indulhat-e szegény ember legkisebb fia?
Létezik-e még erdőben haramia?
Királyi tarkaruhás armádia?

S eladó lánya van-e még királynak,
Vagy csak napba csapkodnak
Véresen vak madárszárnyak?

Hamuban sült pogácsám
Anyám lelke benned:
Ne hagyj engem árván,
Jaj, ne hagyjál árván!

Koppan kicsi lépés, első pár
Vasbocskor unokám lábán.

2008. május 29.

VISSZAÁLMODÓ

Egzotikus kertem közepén
Gyémántfényű tavacskámban
Lógnak fák és virágok
Fejjel lefelé
Libbenő lipék aranyhalacsákák
Madarak és napocsákák
Kergetőznek tengerzöld
Liánok között
Tótágasból
Gyöngyház denevérek
Suttogják pöttyös titkukat
Két árva hídláb között
Kacsázik az én kavicsom
Elfelé tőlem
Messzire
Nagyon messzire

2006. november 5.

GYERMEKKOROM

Lopakodik alkony nyurga árnya,
Látóhatár kapuját bezárja
Bíbor kulccsal a nap, s letérdel
Mindenek megszgyéjén. Nem ér el
Énhozzám huhogók sötét átka:
Nem leszek bezárva,
Nem vagyok árva.

Tündérmém hímezi fekete kendőt,
Virágot cirkalmaz, jövőndőt
Érlelne vadnarancs szívéből.
Haját összefogja, gyűrűje sárga.
Botladoznak körötte kísértők,
Ő ünnepet jár, körtáncot lejt.
És nem felejt, és nem felejt.

Szitakötő csipkeháza:
Ablaka tárva, ajtaja zárva.

Éjjelre vált holdsugár alkony.
Álmodó papsajt árokparton.

2008. augusztus 16.

ANYÁM MEGVETETTE ÁGYAM

Csiga mászik gyerekkorom
Árokpartján, papsajt táplál.
Édes tündér, eldajkálnál?
Szarvacskák közt ringatózom.

Szeme szikrázik egy lánynak:
Égi vihar csöndes bárány,
Elmenekült kerge ártány,
Virágoznak vidám árnyak.

Megszólal a sárgarigó,
Hajnal szíve vak origó.
Bölcsőt ringat két tücsök.

Sóhajt a Hold: szédülök!
Füvek őrzik csigaházam,
Azt a leányt megtaláltam.

2008. augusztus 9.

PAPÍRHAJÓM

Szívembe szótt gesztenyék,
Parton álló szép leányok,
Ringassátok rejtekét,
Áldást én kérek reátok!

Hófehér, vén gesztenyék,
Parton élő örök álmok,
Dajkáljatok egy mesét,
Szerelmetes ifjúságot!

2008. június 21.

MÁJUSOM

Legszebb kendőmet terítem most eléd,
Kedvesem hímezte hajdan szerelmesen,
Lelkéből fakadó szirmok szertesztét
Röpködnek meződön, porköpenyemen.

S itt lépked ő is, jobbomon, kezét
Kezembe öltve vándorol énvelem,
– Hazamegyünk! – szól, egyenes beszéd,
Szívem megdobban: – Így legyen, így legyen!

2005. április 17.

SÁRGA PILLANATKÉP

Torony tövén szökőkútnál
Térzene termett gesztenyék alatt
Csobogó vízben pikkely ég
Virágok szirmán vidám halak
Bombardon recsegését két
Kicsi gerle csicsijgatta
Reá raktak fészket
Kócoskát félig készet
Cintányér csendülni vágyott
Megtréfálni a világot

2006. március 21.

SZILVAFÁRA MÁSZTAM

Szilvafára másztam,
Égig ért a szárnya.
Fölsőhegyi templom tornyát
Vidám gerle rázta.
Harangok fölnevettek.
Kötelek elvéreztek.

Szomszédlánycérna éneke
Varrta égre nappalom feltját.

Amit mondok, nem is igaz.
Szajkolják. Szajkolják.
Nincsen benne semmi vigasz.
Ezt mondják.
Így mondják.

2008. szeptember 11.

SZERELEM

Ülök a parton
Lesem a vizet
Tündérek lila szárnyát

És megjön a kedves
Kivirágzik piros gesztenye

Zöld tótágas túlpartról
Szellő áttáncol őszi léten
Megmaradunk fehérén

Megragadunk fenyéren
Marhaganén réti pusztán
S énekel mirőlünk Rusztán

Ülök én a parton
Tiszámat nézem
Lélekszünk: együtt

2008. január 9.

KÉT VARIÁCIÓ

Néptanításágom

Magyarázgatom
Az egyenesnek
Mi a gömb

A gömbbel
Megértetném
Mi az egyenes

Hömpölygő vízbe
Lóg már
Egy graffiti lába

Halálugrás hídról
Megáradt Tiszába

Prédikációm

Magyarázgatom
Az egyenesnek
Mi a gömb

A gömbbel
Megértetem
Mi az egyenes

Hallgass meg
Népem
Érdemes

Nem érdemes
Már nem érdemes
Már nem érdekes

2006. április 16.

VIGYORGÓ CSENDÉLET

Úristen bevonul a fürdőszobába,
Megalégedéssel mossa magát, szent haját
Borzolja kemény zuhanysugár.
Glóriája száradni csigákon mászik
A rozoga, csikorgó fregolira.
Csomózott kötél, akár bűnöst,
Tartja plafon alatt az enyhén ringó
Csíptetőt. Kintről a gyerek
Zörgeti az ajtót, kakilni kell, apa!
De Teremtő most valami régi dalba kezd.
Emlék lenne, vagy csak bosszantó.
Szitokkal sikálja az asszony már a cifra
Szőnyeget, mert a gyerek nem vár.
Akár a természet. Ha tél van, akkor tél van.
Ha tavaszodik, akkor tavaszodik.

Úristen kántálgat még, s tenyerével
Letörli tükörről szelíden a bolyhos párát.
Szakálla gyönyörű, ilyen senkinek sincs,
Ujjong boldogan, s ujjai közt duruzsol
Őszülő szőrszál. Idegen elemet én
Gyomlálgassam? Keze vége szigony.
Asszony meg ordít, átkozódik.
Odakint. Minden csak odakint.

2008. február 14.

BUTÉLIÁK

1. *(Első kupica, szilvórium)*

Csak lágy sóhaj lebeg a rét fölött.
Arkangyalok szárnya csap szemembe.
Befűtve immár a nagy kemence,
Lapáton lelkem, borok és sörök:

Bevettetünk mind zsarátnok létbe,
Sercegve csöpög olvadó zsírom.
Soraim rovom, szonettem írom,
Dagadt májam kacag, átkoz lépem,

Szívem kalapál, kihagy, csikorog,
Gyomrom megemészt és rútul korog,
Indít pokolra gyémántsalakot.

Dalolnék én, de némán maradok!
Mögöttem a hét sátán vigyorog,
S ínyembe mar elátkozott horog.

2. *(Második kupica, alma)*

Ínyembe mar elátkozott horog,
Mögöttem a hét sárkány vigyorog,
Szívem kalapál, kihagy, csikorog,
Gyomrom megemészt és rútul korog.

Dagadt májam kacag, átkoz lépem,
Indít pokolra gyémántsalakot.
Dalolnék én, de némán maradok:
Bevettetünk mind zsarátnok létbe.

Sercegve csöpög olvadó zsírom,
Arkangyalok szárnya csap szemembe.
Lapáton lelkem, borok és sörök...

Csak lány sóhaj lebeg a rét fölött,
Soraim rovom, szonettem írom,
S befűtve immár a nagy kemence.

3. *(Harmadik kupica, cseresznye)*

Befűtve immár a nagy kemence,
Sercegve csöpög olvadó zsírom.
Soraim rovom, szonettem írom,
Arkangyalok szárnya csap szemembe.

Lapáton lelke, borok és sörök,
Mögöttem a hét sátán vigyorog,
Szívem kalapál, kihagy, csikorog,
Csak lány sóhaj lebeg a rétek fölött.

Dalolnék én, de némán maradok,
Bevettünk mind zsarátnok létbe,
Gyomrom megemészt és rútul korog,

Ínyembe mar elátkozott horog,
Indít pokolra gyémántsalakot.
Dagadt májam kacag, átkoz lépem.

4. *(Negyedik kupica, meggy)*

Dagadt májam kacag. Átkoz lépem.
Mögöttem a hét sátán vigyorog.
Szívem kalapál. Kihagy. Csikorog.
Bevettünk mind zsarátnok létbe.

Arkangyalok szárnya csap szemembe,
Indít pokolra gyémántsalakot.
Dalolnék én, de némán maradok.
Befűtve immár a nagy kemence:

Lapáton lelke, borok és sörök,
Sercegve csöpög olvadó zsírom.
Ínyembe mar elátkozott horog,

Gyomrom megemésztt. És rútul korog.
Csak lágy sóhaj lebeg a rétek fölött.
Soraim rovom. Szonettem írom.

5. *(Ötödik kupica, ringló)*

Soraim rovom, szonettem írom,
Szívem kalapál, kihagy, csikorog.
Mögöttem a hét sátán vigyorog,
Sercegve csöpög olvadó zsírom.

Lapáton lelkem, borok és sörök,
S bevettetünk mind zsarátnok létbe.
Dagadt májam kacag, átkoz lépem:
Csak lágy sóhaj lebeg rétek fölött.

Gyomrom megemésztt és rútul korog,
Indít pokolra gyémántsalakot.
Befűtve immár a nagy kemence.

Arkangyalok szárnya csap szemembe,
Ínyembe mar elátkozott horog.
Dalolnék én, de némán maradok!

6. *(Hatodik kupica, körte)*

Dalolnék én, de némán maradok,
Soraim rovom, szonettem írom,
Sercegve csöpög olvadó zsírom,
Indít pokolra gyémántsalakot.

Ínyembe mar elátkozott horog,
Befűtve immár a nagy kemence,
Arkangyalok szárnya csap szemembe,
Gyomrom megemésztt és rútul korog.

Dagadt májam kacag, átkoz lépem,
Csak lágy sóhaj lebeg rétek fölött,
Szívem kalapál, kihagy, csikorog.

Mögöttem a hét sátán vigyorog:
Bevettünk mind zsarátnok létbe!
Lapáton lelkeim, borok és sörök.

7. *(Hetedik kupica, barack)*

Lapáton lelkeim, borok és sörök,
Csak lágy sóhaj lebeg rétek fölött.
Szívem kalapál, kihagy, csikorog,
Mögöttem a hét sátán vigyorog.

Dagadt májam kacag, átkoz lépem,
Bevettünk mind zsarátnok létbe.
Sercegve csöpög olvadó zsírom,
Soraim rovom, szonnettem írom:

Lököm pokolra gyémántsalakot!
Dalolnék én, de némán maradok:
Befűtve immár a nagy kemence,

Ínyembe mar elátkozott horog,
Gyomrom megemészt és rútul korog.
Arkangyalok szárnya csap szemembe!

Utószonett (Nyolcadik kupica, törköly)

Hét korty termett hét butéliában.
Bátkában és nem Ruméliában
Áll a hét fa. Sorban első: szilva,
Lányszemű, mézcsókú. Egy nő titka,

Az anyámé, ki beszélt a fához,
Szeretgette, cirógatta, lábhoz-
Kézhez édesgette. Cigányalma,
Mondta másnak, kényes kislány halma

Legyél, csöcsösödjél, csinosodjál!
Cseresznye, meggy, ringlő pirosodjál!
Nektárt gyűjts, körte, csengőd csengjen

Barack! Mesefánkon megteremjen
Lelkünk, szeretetünk pálinkánkba!
Nedűnket az Úristen megáldja!

2004

TAVASZELŐ

Kibújik csöndavar közül
Fejecskéje víg tulipánnak,
Parti füzek ágán zöldül
A friss fütty. Már urizálgat
Fény kedvével pintyőke,
S a folyó dús, szelíd, szőke
Hullámháját varkocsozza
Három szeleburdi csóka.

Alkonyatkor anyám szeme
Fölragyog égvégtelenre.
Kisfiam, megvettem ágyad!
Hazavár engem s unokámat.

2008. február 17.

NÉGYSZÁRNYÚ SZÉL

Kremenyák felől fújt az a szél,
Kutyámat hozta ősi kövek közül,
Szétlőtt fejét lehajtja, látom,
Húsége teljes, agya csak fél.
Emlék kövesedett maradék
Koponyafészkébe, kutyaház,
Lánc nyakában, szemben puska pokla.
Robbanás röpítette végtelenbe,
Kremenyák titokrejtő gödreihez.
Szárnya nőtt négy is, mint a
Keruboknak, borzas szőrét
Móra Ferenc simogatta ásatások közben,

Becézgette őt, babusgatta,
Legősibb ősök regéltek tüzüknél.
Jól látszik minden maradék agyában:
Valaki puskát szegez lógó füle mögé,
Láncra vert alázat, tudatos áldozó,
Csóválja farkát szerelmetesen,
Megnyalni készül ravaszt rántó kezét.
Nyitva áll már lelke kiskapuja,
Szárítja vérmocskát Kremenyák jó szele.
Hétszer kering alkonytájt házunk tetejéről,
Göncölt megugatja, holdba beleharap,
Apró üstökös villan, cikázik, ficáncol.
Milyen szép most! Csaholása
Hajnalt ébreszt Hajnal utcánkban.
Szerencséjét dobta, ki őt elvetette.
Azzal éledt kertünk,
Egyszer csak megjelent.
Nyüszítne, nyafogna,
Kifolyt szeme gyémántként
Ragyogna rám, hasa földön,
Csúszik-mászik, álla hideg fűben,
Fogadj be, fogadj be!
Gyere, mondom, kiskutyám,
Kicsinyke kerubom, társam,
Gyere, gyere, hazádra találtál.

2003

ROBERT LOUIS SZÍNES CERUZÁI

Eljöhetne hozzám egy szóra bár
Dr. Jekyll, hajóként ringana jó batár,
Előtte lovacska lépdél, papucs lábán,
Megállna mélyzöld ajtóm előtt.
A kocsis kalapját két ujjával bökné
A tiszta ég felé, mely tükre lelkemnek.
Menny vizében lubickolna Mr. Hyde,
S megtalálná szemem tavában
Az aranyhalacska ficáncoló

Három legszebb csodáját:
Árusítja tüstént Luckenbooths piacán,
Közben beles egy ruhaboltba,
Ahol David B. nadrágot próbál,
Nem túl előkelő ruhák közt válogat.
Mr. Hyde inkognitóban kitapintja
David B. ütőerén a szólamot:
Nem leszek koldus lóháton,
Szolganépség pökhendien ne beszéljen velem!
Jaj!
David B. megérzi, hogy valaki figyeli,
Behúzza nyakát két válla közé.
Ám föloldja szorongását a ringó batár,
Mely hullámot vet az utca kövezetéből.
Dr. Jekyll körülröpdösi a piacteret,
Mr Hyde kurjantana, de recsegní kezd
Torkában a horpadt trombita,
S az ördög ott vigyorog hóna alatt.

Templom keresztje mellett, nap aranyugarában,
Zengeni kezd Stewartok harci indulója.
Dudabőr testéből égnek kavarog
Száz sípon át a mécsvirág halovány lelke!

2008. január 22.

ALTATÓDAL

Lágy volt a kő Tisza-tájon,
És a farkas hófehér.
Álmaidban, kisbojtárom,
Minden bárány hazatért.

Denevérek, ördöglepkék
A lelkünket mind ellepnék!
Szellő futkos jó fák alatt,
Tiszta szívből forrás fakad.

Bízzál bennem, kisbojtárom,
S minden bárány hazatér.
Lágy lesz a kő Tisza-tájon,
A farkas meg hófehér.

2007. május 27.

MÁRIA KÖTÉNYKÉJE

Egeből földre leszakadt
Apokrif pocsoladarab.
Szél gyűrűzi Gábriel arcát!

Kandúrom kunkorítja farkát,
S orron nyalintja vezérlő szentet:
Úristen által Messiást nemzett.

2007. december 9.

SZILVESZTER ÉJI FOHÁSZ

Édes Teremtőnk,
Jó Uram add!
Szabad mezőnkön
Boldogan fusson a Bak!

2007. december 29.

ZENTÁRÓL ÁLMODOM

Vörös lovak zendülő patavágása
Érleli búzám minden kalászát.
Elfelejtí árva nefelejcs nászát
Két rózsaszín lepke.
Tenyerembe feledve
Fészkel tudatosan a gerle:
Szemét lehunyja tojását keltve.

Vörösből barnuló táltos
Kéményünk körül szálldos.
Kommunikáló kényes füst
Égre kiáltja színezüst
Áldozati bárányunk álmait.
Tudom: rám találna itt
Minden születő árnyék.
Biztosan hazatalálnék!

Zendülő vörös lovak sörénye:
Tűzláng égre lobban!
Ki bírja jobban?
Fölugat valamely akolban
Erősebb kutyánk szent törvénye.

2008. július 27.

VÍZTÜKÖRBEN RÉTI VIRÁGOK

Ős víztükör a mennybe szállt,
Ráterítette szűrét az ürre.
Nem vacog már istennek fia,
Villám káromlást legyűrte.

Dédapám Csész-tónak furulyál.
Birkái legelnek az égen.
Körben táncolnak csiborok,
Tücskök: talpig feketében.

Az a tó egyszer kitarja karját,
Himnusz dalolnak néma halak.
Álmomban szelíd hullámok,
Ingecskét mosnak Tópart alatt.

2008. december 21.

ZENTA

Szerelmem
Szecessziós cseresznye
Úristen fiának fülén,
Úristen fiának fülén.

2007. február 18.

